

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' וירא י"ג חשון תשע"ד

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 466

פצוצים יקרים

וירא אליו ה' באלוני ממרא (י"ח, א) רש"י: הוא שנתן לו עצה על המילה לפיכך נגלה עליו בחלקו. אברהם שאל את ממרא אם יש תועלת רפואית או שכלית לקיים ברית המילה, וכשממרא הסביר לו הענין על פי השכל אז הלך אברהם ועשה המצוה לכבוד צורו וקונו בלבד. וכיון שממרא עזר לאברהם לעשות המצוה לשמה, לכן נגלה הקב"ה בחלקו.

וירא אליו ה' באלוני ממרא וגו' (י"ח, א) דהנה 'אלוני' הוא מלשון חזק כמו שנאמר (עמ"ס ב) וחסון הוא כאלונים. והכוונה בזה שאפילו הרבה להמדות את פי ה' ביד חזקה עכ"ז וירא אליו ה' השי"ת מאיר בו התעוררות שיחזור בתשובה. והוא יושב פתח האוהל, והוא לשון נסתר, ואיתא בגמ' (מנחות כט) מפני כזה 'הא' פתורה כי מי שרוצה ליכנס יכנס, והשי"ת יושב בפתח האוהל ופותח שער לדופקי בתשובה כדי שיוכלו ליכנס לעבודת השי"ת, כחום היום שיחממו את עצמם בתורה ובמצוות ואז יתהפכו העבירות לזכויות.

(תמדה נגוזה להרה"ק מצאנו)

וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו (י"ח, ב) שלשה אנשים הכוונה על השלשה מדות אהבה יראה ותפארת לפאר להשי"ת. כי אפילו אם חטא לא עלינו והשלשה מדות הלכו מאתו עכ"ז המה עומדים ומשתוקקים שיקח אותם בחזרה לעבודת השי"ת. וזה וירא לשון הבנה כמו שפרש"י שיבין זאת ששולחים לו האתערותא דלעילא כדי שירץ לקראתם שירוץ לקראת המדות האלה. וישתחו ארצה כי התשובה צריך להיות "מען זאל אוועקבייגן דאס ארציות" (כדי לכופף את הארציות).

אל נא תעבור מעל עבדך (י"ח, ג) מקשין העולם מגין ידע אברהם שגדול הכנסת אורחים יותר מקבלת פני שכינה? והתירוץ מעצם הענין שהקב"ה הוציא חמה מנרתיקה כדי שלא להטריחו באורחים ולא היה מספיק בעצם הבקור של השכינה.

ויאמר אדני-אל נא תעבור מעל עבדך (י"ח, ג) אם שולחים לאדם הרהור תשובה צריך לדעת שהרהור תשובה שנצמח בו הוא רק מן השמים ולא מחמת מעשיו כי באמת אין לו מעצמו כלום. לזאת צריך לבקש מהשי"ת שלא יקחו ממנו הרהור תשובה שנצמח בו. וזה מה שאמר אדני-אל נא תעבור מעל עבדך את הרהור התשובה, וצ"ל.

ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום (י"ח, יח) איתא בגמ' יומא (לח ע"ב) א"ל רבינא ליהווא מרבין מנא הא מילתא דאמור רבנן זכר צדיק לברכה, אמר ליה דהא כתיב (משלי יז): זכר צדיק לברכה, מדאורייתא מגלן, דכתיב וה' אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עושה וכתיב ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ע"כ, מסביר האדמו"ר מלובביץ צ"ל שכונות דברי חכמים להוסיף ולומר כשמוכירים שם צדיק צריכים גם לברכו אסמכתא מהתורה מזה שכתוב ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום.

ויאמר ה' זעקת סדום ועמורה כי רבה (י"ח, כ) אנשי סדום היו רעים לה' בממונם ובגופם, אבל נגמר דינם בעון שהיו מואסים את הצדקה, ואע"פ שלא נתנה עדיין תורה אעפ"כ הנה הצדקה הן מן המצוות המושכלות ודבר מתועב הוא שיראה אדם את מינו מוטל ברעב והוא עשיר מכל מוב ואינו מרחם להשיב את נפשו של העני. מאידך עני הזה העומד על פתח, הקב"ה עומד על ימינו ואם נתת לו זה שעומד על ימינו יתב"ש מברכך וכו'.

ואנכי עפר ואפר (י"ח, כז) על דרך הפשט ואנכי עפר הייתי ואפר אשוב וזה ודוי הצדיקים. **ואנשי** העיר אנשי סדום (י"ח, ד) בא לרמוז כי אנשי סדום היו אנשי העיר והמגדל, רשעים גמורים הם דור הפלגה שאמרו נבנה לנו עיר ומגדל, ויהיה 'אנשי העיר' באור 'אנשי סדום'.

(רבנו בחי')

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

466
7

שיחת הרא"ש זיע"א פאראן ל' אלול ה'תק"ע

זוהי התכלית שלנו, שנתחיל לעבוד על כך שהמחשבות זרות לא יבעירו אש בין אחים, ובין ידידים, ובין הילדים, ובין איש ואשתו. וזה צריך להיות באופן שאנו יחד נילחם ע"י תפילות שהרבש"ע יפתח לנו את השער הזה שהוא שער רחמים מאד גדול כי בו תלו כל ענין ביאת המשיח. ואם אנו כולנו נתאגד בדרך הזו, ונלחם צעד אחרי צעד ושעל אחרי שעל להכיר במחשבה הזו ולבטלה, שיהיה "שבת אחים גם יחד", אז נזכה להגיע להתקשרות של הצדיק אמת, שהוא בבחינה של ירידה, "גם שם ידך תנחני", ואנו נוכל ללקט את הניצוצות של הצדיקי אמת.

בכל דור הרבש"ע לוקח קורבנות של יהודים. החללים של המלחמות אחרי שהם נופלים הם יהודים שלמים ("אמתע אידן") מכיון שהם הלכו כקרבן בשביל השמירה של כל כלל ישראל, והם נהיו קדושים. לכן כתוב שהרבש"ע ינקום את דמם, לכל העמים הוא ישלם על מה שהם עשו, אבל על דם ישראל שהם שפכו על זה נאמר "ונקיתי דמם לא נקיתי" ובשביל זה אנו רוצים לזכות בדור הזה לכוזו שלמות שנהיה מקושרים, ושכל הניצוצות יהיו מאוחדים לצדיק אמת, ולא ישאר אף ניצוץ אחד

שיגרום קטרוג חלילה, ואז נגיע לשלימות. הצדיקים האמיתיים שקשורים עד כסא הכבוד נמצאים פה ואנו נתאחד איתם, ואז יהיה "ותאחז במשפט ידי", "ונקם ישיב לצריו". את המשפט של הגויים הוא ישפוט עם האור שהוא ברא בשבעת ימי בראשית, עם האור הזה יהיה המשפט, והם יכבו לגמרי מהאור הזה, כמו שהיה במצרים במכת חושך שבאותו מקום שהיה חושך לגויים היה אור ליהודים. זה יהיה כאשר יתקבצו כל הניצוצות, ולא יחסר אפילו ניצוץ אחד, ויהיה התגלות אלוקית על כל העולם באור שבעת ימי בראשית. לכן אסור לשנוא יהודי, כי מי יודע אם אין לנו ניצוצות שלהם, ואלו שאנו שונאים אותם הם הניצוצות שלנו. לכן צריך להשתדל לאהוב כל יהודי, אפילו אם הוא מציק לי, ואפילו אם הוא שונא אותי, היות שזה שהוא שונא אותי זה סימן מובהק ששם נמצא הניצוץ שלי, והשטן מפחד שמא אני אאהב אותו ואעלה את הניצוצות ובוזה יהיה התקרבות משיח, לכן הוא הכניס שנאה.

משום כך עלינו לאהוב כל יהודי, בכדי שיתלקטו כל הניצוצות, ופתאום יבוא רוח חדשה, שזה האור של שבעה ימי בראשית.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמי קודם

466
א

הצדיק אמת, וזה הפירוש שאנו נמצאים תחת זרועותיהם, נזכה לאורות הללו של שבעת ימי בראשית שהרבש"ע ברא עבורנו. שהרי אנו האומה הזו ש"אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו", "ורוממתנו מכל הלשונות". והוא יראה לעין כל שרק עם ישראל מרומם, וכל העמים יכירו שהיהודים הם העם האמיתי של הרבש"ע, והרבש"ע יאיר לנו.

רק צריך לבקש שיהיה עכשיו. שמיד נזכה שכל הניצוצות יתלקטו, ונזכה לראות את האור של שבעת ימי בראשית שהוא אור מאד רוחני - לא כמו שאפשר לתאר, והא ראייה שאותו אור שאצלנו יהיה אור אצלם הוא יהיה חושך, ולהם תהיה כליה גמורה. והיהודים יהיו תחת כסא הכבוד, כמו שהיו תחת הר סיני שכפה עליהם הר כגיגית כך נהיה תחת כסא הכבוד, ולעולם נשאר העם שלו. ונזכה לבית השלישי שעליו כל התפילות של היהודים בכל הדורות, וכל הניצוצות יתאספו, וזה יהיה במהרה בימינו. ונזכה כולנו לשבת תחת כסא כבודו וליהנות מזיו השכינה בתשובה שלימה במהרה בימינו. אמן!

וכמו שראינו עכשיו ביום כיפור שפתאום הגיע המלחמה, כך פתאום יורח האור של שבעה ימי בראשית, ועם האור הזה הוא ידין את הגויים, ולנו יהיה אור שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנין מזיו השכינה. והרי כל היהודים הם בני עולם הבא, כמו שכתוב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. אין יהודי רע בעולם. אם רק יהיה אחדות תראו שכולם יחזרו בתשובה. אנו הגרועים שבכל העולם, ולכן אנו זקוקים לצדיק אמת, שיקח אותנו תחת זרועותיו ויזכה אותנו, ואז נזכה בפתע פתאום לרוח חדשה שתבוא בהיסח הדעת, ויאיר לנו אור שבעת ימי בראשית. ועם האור הזה הרבש"ע ישפוט את העמים, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה, כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ בהאיר האור הזה.

לכן אנו צריכים להתאחד, ולאהוב אחד את השני. אפילו אם הוא פוגע בי וכועס עלי, אסור לי לדבר לשון הרע על היהודי ההוא, רק להיפך, עלי לאהוב אותו, ועי"ז הוא יאהב אותי. ובאהבה הזו שאני מכניס בו, עם זה אני מלקט את הניצוצות. וכאשר אנו נעשה בו, כל הניצוצות שנתפזרו יתלקטו ע"י

המשך פציצים יקרים

ואנכי עפר ואפר (י"ח, כ"ז) איתא בגמ' סוטה (יז ע"א) בשכר שאמר אברהם אבינו ואנכי עפר ואפר וכו' בניו לשתי מצוות אפר פרה ועפר סוטה ע"כ, השייכות בין הנהגת אברהם לאפר פרה ועפר סוטה יוסבר כדלהלן. דהנה יש גורמים לעושי חסד שממרתם לבטא גבהות הלב וגסות הרוח להראות שהם עשירים ועושים חסד, חסד זה ערכו נמוך. ויש שעושים חסד מתוך ביטול ושפלות הרוח כשממרתו העיקרי שהזולת יקבל את צרכיו בכבוד. בעל חסד זה מוכן לוותר על ערך וגדלות עצמי. אברהם אבינו הגיע למדת החסד מתוך שפלותו שיהיה כעפר ואפר לזאת וכו' בני ישראל לפרה אדומה שממרתה למחר את הנפש. ועפר סוטה להשכין שלום בית בין אדם לאשתו.

השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה (כ, ז) מודעת זאת בכל הארץ כי הגאווה מדה מגונה וצריך לברוח ממנה וכו', זה ידוע שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים וצריך לילך אצלם להתפלל אבל בעלי הגאווה אין הולכים אל הצדיקים לבקשם שיתפללו עליהם כי אמרו אלו בעלי גאווה שגם הם צדיקים ויכולים להתפלל ואין צדיק בארץ יותר מהם וזוהו הם נקראים בשם אבימלך 'אבי' לשון 'רצון' כמו ולא אבה ה' אלקיך וכו'.

את בנך את יחידך (כ"ב, ב) פרש"י לתת שכר על כל דיבור, וקשה מה תוספת שכר בזה, אמנם ודאי אלו המדרגות כל אחד יותר מחבירו, ומקודם נתרצה לתת סתם בנו ואח"כ יחידו האהוב לו, כי כל מעשה אבות היה הכנה לבנים שפעלו במעשיהם שנוכל גם אנחנו להיות עושים כמעשיהם ומי שאינו זוכה מיד למסור כל נפשו אעפ"כ ע"י המדרגות נכנס באהבת הבורא מעמ, וע"י שכבר חביב לו מצות ה' יכול אח"כ לגבור יותר נגד יצרו ולבא למסירות נפש וז"ש רש"י לחבבו בעיניו.

ויהיו חיי שרה מאה שנה וגו' (כ"ג, א) איתא בגמרא חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום וכו', וי"ל הפירוש דעיקר השורש לאדם שיהיה בהכנעה גדולה ושפל בעיני עצמו ובמה נחשב, ואז יכול לפעול במעשיו כמו בזמן המקדש. וזה הרמז מאה ברכות נגד מאה אדנים שהיו במקדש. וזה פירוש הגמרא אל תקרי מה אלא מאה. ר"ל כאשר תהי' במדרגת מה בהכנעה תתקן ג"כ מאה האדנים שתפעול במעשיך כמו בזמן המקדש. וזהו ויהיו חיי שרה מאה שנה רמז כשהצדיק במדרגת נוקבא יראה עכ"פ להיות שפל ומוכנע, לזה רמז מאה שנה נגד מאה אדנים כנ"ל.

ההצליח ה' דרכו אם לא (כ"ד, כ"א) אליעזר עבד אברהם היה ירא שמה יש לו איזה נגיעה ואולי יקלקל השליחות על ידו, כי ידע נאמנה כי רצון אאע"ה ימלא השי"ת רק ירא שלא יגרום קלקול בשליחותו, וכך כל אדם צריך לידע כי הוא שליח השי"ת בעוה"ז. וגם עליו לדעת שכל מה שיזכה לעשות ג"כ רצונו ית' כשיהא נעשה ע"פ רצונו, ואז חפץ בידו יצליח.

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לנישואי הנכדה
הר"ר אהרן קלירס ומשפ' לנישואי הבת
הר"ר יהודה לייב פרוש ומשפ' לנישואי הנכד
הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכדה

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עניי 3
02 - 5829688 ☎
02 - 5325477 פקס:
5080 ת.ד.
ירושלים 91050

לעילוי נשמת

האשה הצדקנית מרת צביה ב"ר אברהם ע"ה
נלב"ע כ' חשוון תשנ"ג
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

